

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku A. S.
przy uczestnictwie P. Spółki Akcyjnej w K. i M. S.
o ustanowienie służebności przesyłu,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 stycznia 2017 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 21 stycznia 2016 r., sygn. akt I Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

W sprawie z wniosku A. S. o ustanowienie na rzecz uczestnika P. S.A. w K. służebności przesyłu, za jednorazowym wynagrodzeniem w kwocie 66 754,22 zł, Sąd Rejonowy w A. postanowieniem wstępnym z dnia 19 maja 2015 r. ustalił, że wnioskodawcy przysługuje prawo żądania ustanowienia takiej służebności, za odpowiednim wynagrodzeniem.

Orzeczenie to zostało uchylone przez Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 19 listopada 2015 r. z takim uzasadnieniem, że wydanie postanowienia wstępnego było niedopuszczalne i nastąpiło z naruszeniem art. 318 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Ze względu na przyjętą podstawę orzeczenia Sąd Okręgowy nie oceniał zarzutów dotyczących zasadności żądania i stwierdził, że Sąd pierwszej instancji ponownie rozpozna sprawę w pełnym zakresie.

Od postanowienia z dnia 19 listopada 2015 r. wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną, odrzuconą przez Sąd Okręgowy zaskarżonym obecnie postanowieniem z dnia 21 stycznia 2016 r., jako niedopuszczalną w świetle art. 519¹ § 1 k.p.c. ze względu na to, że orzeczenie nie kończy postępowania w sprawie.

W zażaleniu skarżący wniósł o uchylenie tego orzeczenia i zarzucił, że skoro istotą sporu było w sprawie ustanowienie służebności przesyłu, to „orzekające o tym postanowienie jest postanowieniem co do istoty sprawy i podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną stosownie do art. 519¹ § 1 k.p.c.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosownie do art. 519¹ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna przysługuje od wydanych przez sąd drugiej instancji postanowień co do istoty sprawy kończących postępowanie w sprawach z zakresu prawa rzeczowego, z ustawowymi wyjątkami. Postanowienie z dnia 19 listopada 2015 r., uchylające postanowienie wstępne z powodu niedopuszczalności jego wydania, nie jest ani orzeczeniem kończącym postępowanie, ani orzekającym co do istoty sprawy, gdyż nie zawiera merytorycznego i stanowczego rozstrzygnięcia o przedmiocie postępowania (por. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 lipca 2014 r., V CZ 49/14, niepubl.). Wbrew twierdzeniu zażalenia, Sąd nie orzekł „o tym” w znaczeniu „o żądaniu ustanowienia służebności”, a jedynie o tym, że – jak przyjął – w tej sprawie nie było dopuszczalne wydanie postanowienia wstępnego. Ocena prawidłowości tego stanowiska nie mieści się ramach badania dopuszczalności skargi kasacyjnej od tego orzeczenia.

Prawidłowo zatem Sąd Okręgowy odrzucił skargę jako niedopuszczalną, co uzasadnia oddalenie zażalenia (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.). Nie orzeczono o kosztach postępowania zażaleniowego, gdyż odpowiedź na zażalenie została złożona po upływie terminu, a zatem bezskutecznie (art. 394² § 2 w zw. z art. 395 § 1 i art. 167 k.p.c.), przy czym zawarty w nim wniosek był przedwczesny (art. 108 § 1 k.p.c.).

aj

r.g.